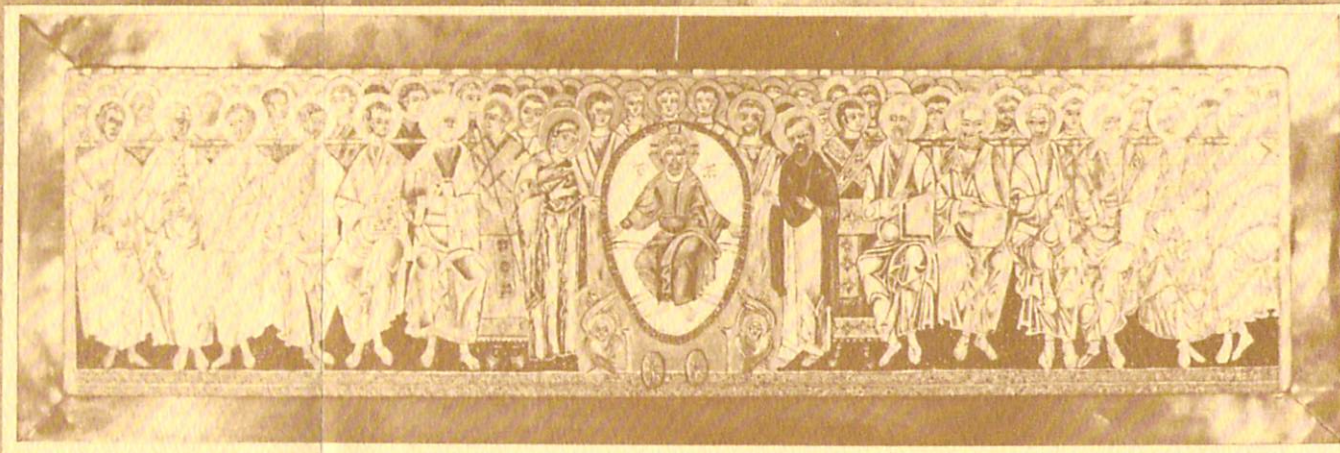
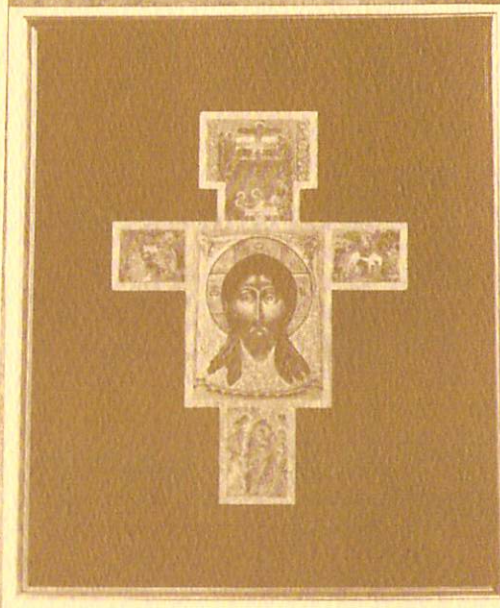

ІКОНИ

КИСТИ

ТАРАСА ЮРІЯ СНІГУРОВИЧА

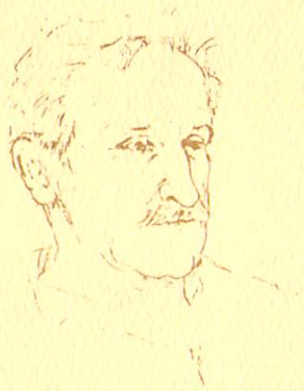
CLOCKWISE FROM THE TOP:

- *THE GREAT PANAGIA (1977)*
Acrylic on Panel (109 cm x 68 cm)
- *ENTHRONED MADONNA (1976)*
Acrylic on Panel (41 cm x 73 cm)
Framed by Artist
Owned by Dr. & Mrs. J. Barwinsky
- *THE VIRGIN HODIGITRIA WITH PROPHETS (1975)*
Acrylic on Panel (58 cm x 49 cm)
Framed by Artist
- *CROSS-MANDYLION with scenes of Christ's Life (1977)*
Owned by Dr. & Mrs. B. Zmlywsky
(54 cm x 40.5 cm)
- *THE LAST JUDGEMENT (1975)*
Enamel Oil on Panel (75 cm x 20.5 cm)
Framed by Artist

ICONS

by

TARAS YURI SNIHUROWYCZ

TARAS YURI SNIHUROWYCZ

Dr. Snihurowycz was born June 1918, in Ukraine, educated in Europe and Canada. He came to Canada in 1950, and holds the position of Associate Professor, Faculty of Dentistry, at the University of Manitoba.

In Canada Dr. Snihurowycz began to collect paintings, mostly by Ukrainian artists. His main interests were always Eastern European, Ukrainian and the Byzantine religious art.

In 1975, without any artistic training and never having held a paint brush in his hands, Dr. Snihurowycz began painting as a hobby. In his case icons, and especially Ukrainian icons, became his passion. These he copies directly from books, adjusting to the proportions he wanted, using ordinary boards or plywood, and mostly acrylic paint. He recently began painting on chemically-antiqued copper sheet using gold leaf.

Some of his paintings are his own original works, where he strives to follow the rules of iconography. In addition to icons, he makes numerous pendants, necklaces, and mini-icons framed in gold. Since his interest in this hobby began, he has finished about two hundred icons of different sizes, and has collected an extensive library on iconographic art and history printed in various languages.

He has held numerous exhibitions for Ukrainian charitable organizations, and one in connection with the Congress of the Ukrainian Medical Association of North America, at the Centennial Concert Hall, Winnipeg, 1968. In February 1981 he also held an exhibition in the Provincial Archives Building. The exhibition was sponsored by the Department of Culture, Government of Manitoba.

Alex Domokos wrote in the *Winnipeg Free Press* (February 25, 1981) as follows: "Dr. Snihurowycz has an exceptional talent for iconography. That ancient art has a long tradition and it is far more intricate an art than the superficial observer would detect. Behind the often primitive-looking facade there is a quality of mystery and spirituality which cannot be acquired by mere imitation or instruction."

Portrait of the artist executed by daughter Genia, Dec. 19, 1980, Switzerland

TARAS ЮРІЙ СНИГУРОВИЧ

Тарас Снігурович народився у Станиславові (тепер Івано-Франківськ), Галичина, в червні 1918 року. Студіював в Європі: Варшаві, Львові, Інзбруці й Мюнхені, а згодом у Вінніпезі, Канада. Тепер він є професором на факультеті дентистики манітобського університету.

Др. Снігурович властиво є мистець-самозванець, бо студій справжніх у цій ділянці не мав. Ось подаємо цитати рецензентів котрі пишуть про його працю. Редактор А. Курдидик пише ("Вільний Світ", 23 лютого, 1981 р.):

"До 1975 р. професор, що завжди цікавився мистецтвом і має в хаті одну з кращих колекцій творів українських мистців, не мав ні до діла з іконографією малярською технікою, ні не вичував суті ікони, але несподівано з того ж року він, просто зачарований старовинною українською і східноєвропейською іконою, кинувся студіювати її, скуповувати книжки і репродукції її, що й створили на сьогодні велику, вельми спеціалізовану бібліотеку в різних мовах, та копіювати, чи як сам професор каже — "підробляти" ці мистецькі твори. Формат, фарби, кольори, — все це було для д-ра Т. Снігуровича просто визовом і він віддався цій шляхетній пристрасті з любов'ю фанатика та терпеливістю наукового дослідника й експериментатора. Так вийшло з-під його руки коло 200 ікон які стали чарувати друзів і знайомих і яких лиш частина була показана на виставках з нагоди імпрез українських установ, у тому і в Будівлі Століття (Сентенніал Концерт Галл) в час Конгресу Української Медичної Асоціації Півн. Америки у Вінніпезі в 1978 році. Впарі з тим д-р Т. Снігурович почав "компонувати" теж свої власні ікони, вкладаючи в них набутий досвід, знання та любов до традиції тієї ділянки."

Оксана Керч ("Америка", 2 грудня, 1978 р.) пише:

"Ікони пан доктор почав малювати тільки три роки тому і відразу ввійшов у саму суть іконографічного мистецтва, виявивши небуденний талант та безконечну винахідливість. Він розповідав нам про спонуку та початки своєї мистецької кар'єри. Почалося з колекції книг про ікони. Якась добра муза підшепнула йому зробити копію з маленької репродукції старої ікони. Копіюючи цю репродукцію, мистець побільшив її, а коли це була чорно-біла фотографія, він її намалював в кольорах. Маючи вроджену кольористичну культуру, мистець почав вільно малювати ікони різних розмірів і на різному матеріалі. На дереві, на блясі. Кожну ікону він обрамлює оригінальними рамами власного виробу, що відповідають формою стилеві ікони. Рами він робить також з різномірних матеріалів — дротів, бляхи, дерева. Ікони на чеканеній бляшаній підставі, яка стає продовженням образу, або замикає його. Ікони плоскі, або вгнуті, або навіпаки випуклі. В них багато кобальту, ультрамарини веронезів і золота та срібла. Вони патиновані, під бронзу, або під старе золото. А то й покриті висококаратовим золотом. Їх важко описати, на них треба дивитись милуватись в безконечність.

В елегантному будинку є майстерня пана доктора, де він має форми для надзвичайно винахідливих частинок орнаменту, ціла альхімічна лабораторія для вишукування гами фарб, золоті цяцьки, бо д-р Снігурович виробляє теж прегарну біжутерію з емалевими вкладками: ланцюжки, хрестики, тризубки та медальйони гідні Бенвенуто Челіні. Такі вони філігранні, такі чудові в рисунку і особливо в кольорах. Всі ці твори нашого вінніпезького Челіні не продаютьчя. Він виставляв їх на двох харитативних українських виставах і на минулорічній конвенції українських лікарів. Якби якась наша американська установа захотіла зайнятись перевозом тих шедеврів до Америки-було б дуже корисно. Українці могли б показати твори українського рафінованого мистецтва чужим та й свої могли б багато дечого навчитись у цього дивовижного майстра української ікони!"